

Vynikající ranní procházečku jsme si dali. Stihla jsem si ráno i zacvičit, takže nadupaná energií jsem si naplánovala oddělený venčení. Rumíček dostal žervé do Konga a Tali fásla klikr a šla jako první. Klikr zabodoval u balkonu a pak jsme si lehce pocvičily chodník. Je to s Tali zvláštní. Od té doby co je u nás, nemakáme usilovnějš na ničem jiným, než na přivolání a chodníku. A ani jedno za tu dobu není spolehlivý tak, jak by mělo odpovídat úsilí, vynakládanému z obou stran. Tak ale snažíme se, snažíme.

Prošly jsme si, v rámci nácviku bytí na volno v civilizaci, před sousedním domem a ten smradoch flekatej zblesknul sousedovic Barču. Barča jí jasně dává najevo, že Fleky z duše nenávidí a kdyby mohla, vyhladí je z povrchu zemskýho. Což se jí, ale vzhledem k velikostnímu rozdílu nemůže podařit. Nedivím se jí, Tali je kopyto a je z ní unešená a velmi, velmi se snaží se sprátelit. A teď zjistila, jak jí osud hraje do tlapek. Barča totiž zrovna vytvářela pevný hovnoty. Tudíž!! BYLA ZNEHYBNĚNÁ!! Nemůže jí přece zabít, když bobkuje..... huráááá! ☐ Je fakt kopyto ta Flekatice, jinak se to snad ani říct nedá. Obešly jsme panelák a sešly dolů k rybníčkům a potůčku. Nejdřív na jablíčka, který už padají a potom k rybníčkům a nakonec nahoru na louku, kde předvedla megavýkon, jenž zcela uchvátil sousedku v majetku Dášenek.

Tali si čuchala, čuchala a pak, jak je jejím zvykem z nuly na sto vypálila do prostoru a prala to vši rychlostí k vedlejšímu domu, že půjde bufetit. Lehce jsem pískla na píšťalku a.... ona to na pětníku otočila a řítla se ke mně! A s radostí v gezichtíku zrychlovala. Modlila jsem se, aby se zasejc nezastavila až o mě a rychle vytáhla z kapsičky platidlo nejvyšší hodnoty..... okraj od pizzy ☐ ☐ . Přidala ještě víc, oči jak letec při přetížení a zabrzdila u mě, až odletovala hlína ☐ . Ne malej kousek, ale celej velikánskej kus okraje byl její a mohla si ho žvejkat. Což miluje. Panička od Dášenek nám vysekla vůbec ne pomyslnou poklonu. Znají s manželem Tali od začátku a ví, jak to bylo dřív. Radovala se tudíž se mnou ☐ . Tali se pak chvilku družila s oběma foxlicema a byla schopná reagovat i na moje pokyny, ať je v klidu a chová se jako normální pes. No a pak jsme na pohodičku odkráčely od Dášenek domů. Po dotazu "Kdo bude první nahoře?" jsem se dočkala odpovědi v podobě Fleků stepujících nahoře a mohla jsem jít ven s Rumíčkem.

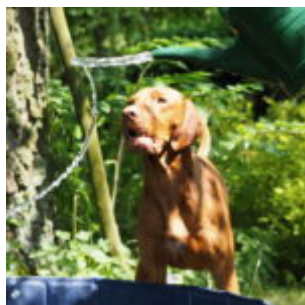
Zaběhli jsme spolu rovnou na louku, kde byly ještě Dášenky. Přidala se svetřice Birgit a došla ještě velepřátelská frbulka. Obě shodně tvrdily, že je doma nepodrbou. Svetřice se ještě vždycky k člověku hrozně plíží, vypadá jako naprosto tejranej pes, kterej se bojí

pohnout, kroutí se u toho jak žížala a pak se nastaví k drbání. Slastně se vyvalí a užívá si toho, čeho se jí doma "evidentně za celý život nedostalo" ☹ ☹ . Já jí vždycky říkám, jaká vona je chuůůůdinka malinkááá, že na ní doma kašlou, pohlazení nezná..... ☹ a vona dycky přitakává, že neeee, nepohladěěj, neznám toooo, DRBEJ! A pak vystřelí radostně doprostoru a odvlaje.

Tak jsme si tam tak fšící svorně vegetili a když jsem se dala do pohybu, přidala se souseďka s Dášenkama k nám. Probraly jsme dovolenou, krásy Čech a nedostatek vody a blížili se všichni pomalu k jejich domu. Když jsme došli už přímo k jejich vchodu, nastoupila ta starší na tu mladší, tak jak to někdy dělává. Ona jí ve skutečnosti nic asi neudělá (no ale když mezi mě majitelé strčí ruku, tak občas něco utrže, což by mě rozběsnilo asi hodně) , nicméně ji prostě šikanuje. A já šikanu v jakýkoliv podobě prostě nemám ráda. Už asi dvakrát se mi stalo, že mě to přepralo a jak fakt takový věci rozhodně dělat nechci a nenáleží mi to řešit, nejsem majitelka, vlítla jsem do toho a tu starší odhoukala a ta toho nechala. Paní jsem se omluvila, vysvětlila, že mě to přepralo a proč, ale ona byla ráda. Mě to fakt štve. Ta mladší je měkká, podajná a moc hodná. To se to pak dělají ramena. A ona většinou jen stojí a čeká, až to tu starší přejde. Grrrr. No pak se mi divte ☹ . Bubinka několikrát mezi ně vstoupila se svou tichou silou a autoritou a byl hned klid.

A Rumíček asi tehďa nakoukal, cože to ta Bubinka dělá, proč to dělá a jak to dělá. A taky určitě vnímá moje rozpoložení, že mě to vždycky děsně naštve. Navíc byl vždycky u toho, když jsem holky rozsadila. Takže se ani není čemu divit, že když se foxlice rozběsnila a spustila šikanózu, rozeběhl se tam, v tichosti vstoupil mezi ně a spor rozeňnal jako policajt!!! Nebo teda spíš vlastně ho utišil, byl takovej ten moudrej policajt, co to nežeňe do krajností, ale domluvou. Koukala jsem na něj a měla jsem hroznou radost, byla jsem překvapená, jak to hezky udělal a jo, nojo, je to tak, byla jsem na něj nezřízeně pyšná. Je to moje moudrý zrzavý zlato. Taky si pak radostně hopíkal světem a byl na sebe hrdobec. Však na to taky má právo.

Jak se stal Rumíček policajtem a Tali byla výýýbornáááá

*Tady sice moc
moudře nevypadá
☐ ale je! Je to
moudrej pán ☐*